

divide inter fontem et fluvium. Quod si hoc facere non potes, cessa dividere Filium a Patre, quomodo quod non potes de aquæ elemento ulla prorsus facere ratione. Item de possibilitate aget tecum hæreticus, Utrum Deus ibi fuit quando passus est Dominus. Si dixeris, simul passus est Deus indivisus, Patripassionem incurris. Si negas simul ibi suisse divinitatem, hæresim facis. Cum ergo non negas ibi in cruce suisse Deum simul in Christo mundum conciliantem (II Cor. v, 19), compelleris docere, utrum simul ^a

^a Alias, dicere quod simul.

A crucifixus sit Deus. Ad haec affères ipsum priorem verbera suscepisse, sed impossibilem permanuisse. Nam splendor solis in arbore manens, ex tempore quo arbor inciditur, priorem securis ictum accepit: sed impossibilis permanent, integer perseverat; arbor vero inciditur. Si ergo creatura luminis hanc obtinet virtutem, ut cum sit in ligno verberata simul cum ligno, lignum passionis derelinquit; ipsa vero evadat injuriam: quanto magis ipse creator omnipotens, vera lux, impossibilis perseverabit in Christo?

SANCTUS AURELIANUS ARELATENSIS EPISCOPUS.

DE S. AURELIANO EJUSQUE REGULA VETERUM TESTIMONIA.

S. Gregorius M. lib. vii, epist. 117. Ind. 2, ad Vigiliū Arelat. episcopum: Gloriæ memoriae Childebertus Francorum rex catholicæ religionis amore succensus intra muros Arelatensis civitatis monasterium virorum, ut scriptio reperimus, pro sua mercede constituens, quædam ibidem pro habitantium sustentatione concessit. Cujus ne voluntas unquam duceretur in irritum, et ea quæ pro quiete monachorum disposita fuerunt, turbarentur; quæque contulit in jure ejusdem monasteriæ, epistolis suis apostolica petiti auctoritate firmari. Unde quia effectum et regia voluntas et res valde desiderata poscebat, a predecessorre nostro Vigilio Româ-

B næ sedis antistite ad praedecessorem vestrum Aurelium (leg. Aurelianum) scripta transmissa sunt.

Egbertus archiepiscopus Eboracensis in excerpt. de Jure Sacerd., cap. 62, in concil. Britan.: Aurelianus episcopus dict: Carnes in cibo monachi nouquam sumant: pulli vero, etc., ut cap. 51.

S. Benedictus Anianæ abbas in Concordia Regularum cap. 6, 7, 22, 31, 42, ex Regula sancti Aureliani episcopi ad Monachos testimonia adducit.

Smaragdus quoque in Expositione Regulae S. Benedicti ejusdem auctoritate et testimonis uitior: quavis fere semper Aurelium, non Aurelianum vocet.

OBSERVATIO CRITICA IN REGULAM SEQUENTEM.

Quemadmodum S. Cæsarini duas Regulas compo-
suit, sic etiam et S. Aurelianus, itidem Arelatensis episcopus, non proximus S. Cæsarii successor, inter alia enim hanc sedem archiepiscopalem per paucos annos gubernavit Auxanius. Duo monasteria ordinavit, unum pro viris, alterum pro sacris virginibus, pro quibus et binas Regulas condidit. Hoc autem virorum carcerib; Childebertus Francorum rex condidit, donisque regis locupletavit; quemadmodum et Vigilius papa in suam specialem protectionem suscepit. Sic enim testatur S. Gregorius M. supra citatus, ubi vividum

exemplum exemptianis a jure episcopali habemus, ab ipso episcopo ordinario impetratae. Hanc igitur monachorum Regulam scripsit S. Aurelianus immediate post adeptum episcopatum, circa nimicum annum 545; sub initio enim hujus anni creatus est archiepiscopus Arelatensis obiitque anno 545. Habet quidem ipsa Regula magnam connexionem cum S. Cæsarii Regula: nam ordo divini officii fere idem est in utraque; suscitamen est altera, complectens 85 capita, præter preceptum psallendi modum, atque particularem ciborum et potus ordinem in refectorio observandum.

S. AURELIANI REGULA AD MONACHOS.

PROOEMIUM.

Sanctis et Christo venerandis fratribus in monasterio, D simul vel spretis, eligeretis sanctissimæ vitæ nitorem, et virginitatis ac castitatis gratiam complectentes, amorem Dei tota viscerum et cordis aviditate sectantes, configere timore Dominico carnes vestras; et dicere illis: Juravi et statui custodire judicia iustitiae tue (Psal. cxvi 1). Et, mihi mundus crucifixus

Quia Deo inspirante, qui nos prævenit ineffabili misericordia sua, visum nobis est, ut repudiatis saeculi voluptatibus ac temporalibus gaudiis contemptis